

Виваєм репресивної політики був Голодомор. Згідно з підрахунками істориків, за роки голоду на Вінниччині людські втрати становлять від 781 574 до 1 669 564 особи. Окрім того, за сумнозвісним законом «про п'ять колосків», станом на 5 вересня 1934 р. розгляду підлягало 257 справ (у цей же час у місцевих відділках знаходилось ще більше 190 справ), за вироками засуджено 267 осіб.

Із грудня 1934 р. на Вінниччині було встановлено прикордонний режим, що означало зачистку від т. зв. антирадянських елементів. Наслідком стало виселення за межі області близько 11 634 господарств. Пік політичних репресій припав на кінець 1930-х рр. У період проведення масових репресій у 1937–1938 рр., який прийнято називати «великим терором», УНКВС по Вінницькій області репресувало 20 001 громадянина, з них було розстріляно 13 475 осіб.

Отже, репресивні дії радянської влади на Вінниччині були втіленням політики, що проводилась більшовиками після приходу їх до влади та в подальші роки. Поряд із тим репресивна політика в регіоні мала свої особливості, які зумовлювались прикордонним розташуванням Вінницької області в зазначений період, компактним проживанням на її території представників різних національних меншин. Зважаючи на аграрний статус області, найбільших репресій зазнало саме сільське населення, проте загальна тенденція радянської влади — викорінення політичних інакодумців — залишалась та становила основну лінію в репресивній діяльності.

В. Кауцєєва

БОЙКІВСЬКА ТКАЦЬКА ТЕХНІКА

V. Kashcheieva

WEAVING TECHNIQUE OF BOIKIVSHCHYNA

Ткацтво є важливим промислом усіх народів світу, який відіграє значну роль у створенні ідентичності кожного народу. Незважаючи на однотипність процесу ткацтва по всьому світу, бойки мають власну історію в цій справі. До появи фабричного виробництва майже кожна родина сама забезпечувала себе тканинами виробами. Жінки мали вміння ткати та прясти, оскільки без цього вміння їх не взяли би заміж.

Найпоширенішою сировиною для ткацтва були льон, конопелі та вовна, з яких робили полотно й сукно. Бойківські ткачі могли виготовляти близько 20 видів полотен, завдяки різноманітним матеріалам та ниткам. Чим більше в регіоні було посівної площини, тим більше видів полотна могли виготовляти.

Промисловий розвиток дав бойкам можливість збільшити кількість тканих виробів на ринку та зменшити їхню вартість. Також з'явилися нові матеріали — бавовняна та паперова пряжа, нові види ниток і збільшення кольорової гами. Але це також призвело до занепаду домашнього ткацтва, що призвело до забуття традиційної ткацької техніки.

Інструментом для прядіння ниток до XIX ст. було веретено, для тонких ниток використовували коротке веретено, для товстих — довше. З часом воно було замінено прялкою, у багатьох родинх використовували ножні прялки.

На території Бойківщини для ткацтва використовували горизонтальний верстат. Окрім нього також застосовували інші пристрої: лимарний верстат, раму для виготовлення хустин, ткацьку дошку та дошку для плетіння рукавиць.

Лимарний верстат — це один із найпростіших ткацьких пристроїв; це звичайна рама з двома рядами цвяхів, на які натягують основу. Техніка ткання на лимарному верстаті така: нитки-мотузки натягують на раму, робили зів-чини і протягували через піткання, потім прибавали спицею. Такий спосіб називають звичайне плетіння, його було виявлено в с. Кричці Богородчанського району Івано-Франківської області. Інші дослідники виявили більш складний, т. зв. технічний спосіб, у с. Дорожеві Дрогобицького району Львівської області. Основа техніки полягає в підніманні або опусканні цілого ряду ниток-мотузок. Попередньо набираються парні та непарні нитки-мотузки, утворюється зів-чин, куди проводять нитки і прибавляють мотузку спицею. Завдяки цьому способу впововину зменшується перебирання ниток основи, а також зів-чини утворюються то механічно, то за допомогою спиці-перебирки. На Підкарпатті було виявлено ще один спосіб ткання, який дуже нагадує ткання на ткацькому верстаті. Парні та непарні ряди ниток основи підіймаються або опускаються механічно і утворюють зів-чини для прокладання підкання.

На Бойківщині використовували і примітивне приладдя — ткацьку дошку. Хоча цей прилад дуже простий та використовується в основному для ткання крайок та поясів, однак на ньому можна працювати як на ткацькому верстаті. Дошкою можна користуватись як вертикально, так і горизонтально. Виглядає він як лопатка зі щілинами та дірочками, через які і протягують нитки основи, рухами вниз та вгору утворюється зів та прокладається підкання, потім нитку прибавляють.

Горизонтальний ткацький верстат є складнішим за конструкцією і більшим за розміром пристроєм. Ткацькі горизонтальні верстати технічно досконаліші, тому заміняють вертикальні.

Таким чином, на Бойківщині для ткацтва використовували поширені по всій Україні ткацькі прилади. Техніки для ткацтва були складніші, де всі дії виконувались поступово і довго за допомогою рук, та простіші, подібні до механічного процесу. За допомогою різноманітності обробок матеріалів та способів ткання бойки могли виготовляти багато видів полотна та сукна і забезпечувати власні потреби у виробі.

СЕКЦІЯ:

ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ПСИХІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

А. Большакова

ПСИХОЛОГІЧНА РОБОТА З НАСЛІДКАМИ ПСИХОТРАВМУЮЧИХ СИТУАЦІЙ: РЕКОМЕНДОВАНІ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНІ ПІДХОДИ З ДОВЕДЕНОЮ ЕФЕКТИВНІСТЮ

А. Bolshakova

PSYCHOLOGICAL WORK WITH THE CONSEQUENCES OF PSYCHOTRAUMATIC SITUATIONS: RECOMMENDED PSYCHOTHERAPEUTIC APPROACHES WITH PROVEN EFFECTIVENESS

Відповідно до сучасних класифікаторів психічних та поведінкових розладів (МКХ, DSM) психічна травма визначається як порушення цілісності функціонування людської психіки, що виявляється в глибоких і болючих переживаннях, викликаних екстремальною ситуацією, такою як: реальна смерть або загроза, серйозні травми або сексуальне насильство (DSM-5); стресова подія або ситуація (як короткострокова,